

ת"פ 51563/11/22 - מדינת ישראל, ע"י ענף תביעות, משטרת ישראל - מחוז ירושלים נגד שמעון ממן

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 51563-11-22 מדינת ישראל נ' ממן(עציר)

לפני בעניין:	כבוד הנשיא שמואל הרבסט המאשימה	מדינת ישראל ע"י ענף תביעות משטרת ישראל - מחוז ירושלים
נגד הנאשם		שמעון ממן ע"י ב"כ עוה"ד עומרי שטרן

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות מרמה המיוחסות לו בכתב האישום אשר תוקן במסגרתו של הסדר טיעון בין הצדדים.

כתב האישום מתייחס לתקופה שבין החודשים פברואר ליולי 2022, אז פעל הנאשם לפי תכניתו העבריינית להונאת בעלי כלי רכב.

הנאשם פנה לבעלי כלי רכב פרטיים, אשר ביקשו למכור את רכביהם באתרי אינטרנט שונים וזאת על מנת לרכוש את רכבם במרמה, נפגש איתם וערך איתם הסכם "זיכרון דברים" לגבי מכירת רכבם, תוך הצגת מצג שווא לגבי התשלום או העברת המקדמה בלבד.

בהמשך, החל מחודש יוני 2022, קשר הנאשם קשר עם נועה שטרנברג (להלן: "נועה") לביצוע התוכנית העבריינית, ובחלק מהמקרים הציג למתלוננים אישורים פיקטיביים של העברות בנקאיות מחשבון הבנק של נועה ובמקרים אחרים סיפק להם המחאות ללא כיסוי הנושאים את פרטי החשבון שלה.

כתב האישום המתוקן כולל 9 אישומים, כולם חלק מאותה תוכנית עבריינית.

אישום 1 מתייחס ליום 2.2.22, אז נפגש הנאשם עם אחמד אמג'ד (להלן: "המתלונן") בכפר כיסרא, על מנת לקדם עסקת מכירת רכב מסוג סובארו השייך למתלונן. הנאשם והמתלונן הסכימו כי המתלונן יעביר לנאשם את הבעלות ברכב, והנאשם יעביר למתלונן שיק על סך 7,000 ₪ השייך לשרית מיכאלי, המתלוננת, לאחר שהנאשם ינהג ברכב עמוד 1

ויבדוק האם הרכב מתאים לו.

יום לאחר מכן, התקשר הנאשם למתלונן ומסר לו שהוא מעוניין ברכב והורה לו להפקיד את השיק בידועו שהשיק אינו שייך לו ומבלי שידע את המתלוננת בדבר העברת השיק לידי המתלונן.

בהמשך, בהנחיית הנאשם, ניגש המתלונן לבנק וביקש להפקיד את השיק, אולם נדחה ולא קיבל את התשלום עבור הרכב שעבר לנאשם והועבר לפירוק, תמורת סכום כסף.

אישום 2 מתאר כי ביום 13.3.22 בהרצליה, נפגש הנאשם עם אפרת אלון (להלן: "המתלוננת"), על מנת לקדם עסקת מכירת רכב שברולט שבבעלותה. הנאשם והמתלוננת ערכו ביניהם "זיכרון דברים" לפיו הרכב יועבר לידי הנאשם לאחר מבחן רישוי והמתלוננת תעביר לנאשם את הבעלות ברכב תמורת סך של 3,200 ₪, כאשר במעמד חתימת ההסכם מסר הנאשם למתלוננת סכום של 2,500 ₪ במזומן, והרכב עבר לידי.

הנאשם לא נענה לפניית המתלוננת להעביר לה את יתרת התשלום.

לאחר שנחקר, החזיר הנאשם את הרכב.

אישום 3 מתאר כי ביום 22.3.22 נפגש הנאשם עם יצחק קליין, בן זוגה של שראל קליין (להלן: "המתלוננים"), על מנת להשלים עסקת מכירת רכב אוודי שבבעלותה. הנאשם והמתלוננים ערכו הסכם להעברת הרכב תמורת 7,000 ₪. לאחר שהמתלוננת העבירה לנאשם את הבעלות ברכב, העביר לה הנאשם 3,800 ₪, ולא נענה לפניית המתלוננים להעביר להם את יתרת התשלום.

הרכב הועבר לגריסה ביום 27.11.22 לאחר שהנאשם שכפל מפתח.

אישום 4 מתאר כי ביום 23.6.22, בכניסה לטייבה, הנאשם ונועה נפגשו עם אחמד מסאורה (להלן: "המתלונן") על מנת לקדם עסקת מכירת רכב פורד שבבעלות קרובת משפחתו.

הסכם המכירה שנערך ביניהם קבע כי הרכב יועבר לידי הנאשם עבור סכום של 7,500 ₪ והנאשם יעביר למתלונן שיק השייך לנועה על סכום זה.

המתלונן העביר את הרכב לידי הנאשם ונועה, אך כאשר ביקש להפקיד את השיק, נדחה על ידי הבנק.

הנאשם לא ענה לפנייתו של המתלונן, אך לבסוף המתלונן השיג אותו והנאשם אמר לו שהרכב תקוע, והוא שולח לו את מיקום הרכב, אך המתלונן לא הגיע לקחת את הרכב.

אישום 5 מתאר כי ביום 21.6.22, בתחנת דלק פז ליד קניון פסגת זאב, נפגשו הנאשם ונועה עם סמיח אעוודאלה (להלן: "המתלונן") על מנת לקדם עסקת מכירת רכב הונדה השייך למתלונן.

הנאשם והמתלונן ערכו "זיכרון דברים" לפיו הרכב יועבר לידי הנאשם עבור סכום של 3,000 ₪ והנאשם יעביר למתלונן שיק השייך לנועה על דך של 3,000 ₪. במועד זה עבר הרכב לידי הנאשם ונועה. כאשר המתלונן ביקש להפקיד את השיק, השיק נדחה על ידי הבנק.

אישום 6 מתאר כי ביום 22.6.22 בתחנת דלק בסמוך ליקנעם, נפגשו הנאשם ונועה עם אליא מוזלבת ולאנא טועמה (להלן: "**המתלוננים**"), על מנת לקדם מכירת רכב מסוג מרסדס השייך למתלונן. לפי הסכם המכירה שערכו, הוסכם שהרכב יועבר לידי הנאשם עבור סכום של 14,000 ₪, אשר אותו יעביר באמצעות שיק השייך לנועה והרכב עבר לידי הנאשם ונועה.

בהמשך, כאשר ביקש המתלונן להפקיד את השיק, נדחה על ידי הבנק.

אישום 7 מתייחס ליום 27.6.22, אז נפגשו הנאשם ונועה עם יונתן ודרור בראון (להלן: "**המתלוננים**") על מנת לקדם עסקת מכירת רכב מסוג מרסדס השייך למתלונן.

הנאשם והמתלונן ערכו ביניהם הסכם לפיו הרכב יועבר לידי הנאשם עבור סכום של 15,500 ₪, והנאשם יעביר למתלונן שיק השייך לנועה על סך זה. הרכב עבר לידי הנאשם ונועה, אך כאשר ביקש המתלונן להפקיד את השיק, נדחה על ידי הבנק.

אישום 8 נמחק מכתב האישום במסגרת הסדר הטיעון.

אישום 9 מתאר כי ביום 7.7.22, בירושלים, נפגשו הנאשם ונועה עם נדאל אבו רמילה וסאמר נאגם (להלן: "**המתלוננים**") כדי לקדם עסקת מכירת רכב מסוג פולקסוואגן השייך לבלאל אבו רמילה.

הנאשם והמתלוננים ערכו הסכם לפיו הרכב יעבור לנאשם תמורת סכום של 10,000 ₪.

הנאשם ונועה הציגו למתלונן אישור העברה בנקאית על סך של 10,000 ₪ מחשבון בנק לאומי של נועה לחשבון אחד המתלוננים ובמועד זה עבר הרכב לידי נועה והנאשם.

בהמשך, לא העבירו הנאשם ונועה את התשלום, גם לאחר שהמתלוננים פנו לנאשם ואמרו לו שלא התקבל כל תשלום בחשבונם.

אישום 10 מתאר כי ביום 7.7.22, נפגשו הנאשם ונועה עם עבד גאבה (להלן: "**המתלונן**") בירושלים, על מנת לקדם עסקת מכירת רכב מסוג פולקסוואגן השייך למתלונן.

הנאשם והמתלונן ערכו הסכם מכירה לפיו הרכב יועבר לידי הנאשם בעבור סכום של 19,000 ₪ ובמועד חתימת ההסכם אף הוצג למתלונן על ידי הנאשם ונועה אישור העברה בנקאית על סך של 19,000 ₪ מחשבון בנק של נועה בבנק לאומי לחשבון המתלונן. במועד זה הרכב הועבר לידי הנאשם ונועה.

בהמשך, לא העבירו הנאשם ונועה את התשלום, גם לאחר שהמתלונן פנה לנאשם ומסר לו שלא התקבל כל תשלום בחשבונם.

לאחר שהנאשם נעצר, המתלונן נטל את הרכב לידי.

בגין אישומים אלה הורשע הנאשם ב-9 עבירות של קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 א לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**" או: "**החוק**"), עבירה של החזקת נכס הרכוש כגנוב לפי סעיף 413 לחוק, 5 עבירות של

משיכת שיק ללא כיסוי לפי סעיף 432(א) לחוק ו- 6 עבירות של קשירת קשר לעשות עוון לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין.

הסדר הטיעון בין הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש, שירות המבחן ערך תסקירים להערכת מצבו של הנאשם ולאחר מכן, הצדדים טענו טיעוניהם לעונש.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן מלמדנו כי הנאשם בן 32 שנה, גרוש ללא ילדים.

טרם מעצרו התגורר עם שניים מאחיו בתל אביב בדירת עמידר שהייתה שייכת לאימם ועבד בתחום השיפוצים. מאז חודש יולי 2022 הנאשם עצור בבית המעצר באבו כביר, נמצא במעקב רפואי ומשולב בעבודות ניקיון.

הנאשם הוא הבכור במשפחה שתנאי חייה היו בעייתיים ומורכבים, והוא חווה בילדותו אלימות.

אמו סבלה מחוליים שונים ונפטרה, אביו עזב את בית המשפחה בהיות הנאשם בן 5 שנים.

הנאשם סיים 10 שנות לימוד ובגיל 10 הוא ואחיו הוצאו לפנימייה. מגיל 13 ועד 17 הנאשם גדל במשפחת אומנה, אך ברח מבית המשפחה, חזר להתגורר עם אמו ושהה ללא מסגרת. הוא החל לשוטט ברחובות, חבר לחברה שולית והסתבך בפלילים וריצה מאסר ראשון בגיל 19, לאחר שלא ביצע את עבודות השירות אשר הוטלו עליו בבית המשפט לנוער.

חרף מעורבותו בפלילים, הנאשם שירת בצבא במשך 7 חודשים, כאשר בשלושת החודשים הראשונים, שירת בחוות השומר ובהמשך בתל השומר בשרשרת חיול. על רקע עבירת עריקות, ריצה עונש מאסר צבאי ולאחר מכן שוחרר משירותו הצבאי.

לאורך השנים עבד בעבודות מזדמנות ובתחום השיפוצים הן כשכיר והן כעצמאי ומסר כי פתח בהליך פשיטת רגל על רקע צבירת חובות כבדים.

שירות המבחן קיבל לידי מסמכים המעידים על חובות כספיים ועל מצב כלכלי ירוד של הנאשם.

הנאשם סובל ממחלת כליות ונוטל טיפול תרופתי קבוע.

בשנת 2018 נישא, אך לאחר כשנה התגרש ולאחרונה חודש הקשר הזוגי עם גרושתו.

הנאשם שלל צריכת סמים, אך תיאר כי בין השנים 2014-2019 צרך אלכוהול בתדירות גבוהה על בסיס יומיומי, באופן שהשפיע על תפקודו ונקלע בגין כך לחובות.

לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות בין השנים 2009-2020 אשר בגינן הוטלו עליו עונשי מאסר בפועל, מאסר בעבודות שירות ועונשים נוספים.

עוד עומדים נגדו תיקים תלויים נוספים.

ביחס לעבירות נשוא הדיון, הנאשם הודה באופן פורמלי בעבירות המיוחסות לו וביטא צער על התנהלותו. בתוך זאת, שלל תכנון העבירות ודפוסים מרמתיים ולא לקח אחריות על השימוש בשיקים ללא כיסוי. הוא מיזער וטישטש מהתנהלותו וביטא עמדות קורבניות, תוך שתלה זאת בקשריו עם אישה אשר לדבריו הייתה בת זוגו באותה עת. עוד תיאר כי בתקופה שקדמה לביצוע העבירות, ניהל קשר זוגי עם אישה אחרת אשר ניצלה אותו כלכלית, והוא נקלע למצוקה כלכלית ועל רקע זה ביקש להשיג כסף קל ומהיר.

לצד זאת, ביטא אמירות כלליות בדבר רצונו להחזיר למתלוננים את כספם.

לכן, התרשם שירות המבחן, כי חרף הודאתו בעבירות המיוחסות לו, הנאשם לא לוקח אחריות מלאה, מטשטש וממזער את התנהלותו ודפוסיו המרמתיים ומגלה יכולת תמרון והסתרה והוא נעדר אמפתיה כלפי המתלוננים.

שירות המבחן התייחס ארוכות גם לעבירות המין המיוחסות לנאשם והערכתו את הנאשם במסגרת התיק הרלוונטי, שעדיין מתברר, ועל כן לא ראיתי להאריך בכך.

עוד דווח על סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום המרמה, מאחר שהנאשם לא שולב בהליך טיפולי בתחום ההתמכרויות ולאחר שגם עונשים קודמים לא היוו גורם מרתיע עבורו.

כגורם סיכוי לשיקום, לקח שירות המבחן בחשבון ביטויי חרטה מילולית על התנהלותו ואמירות ראשוניות להחזרת הכסף למתלוננים.

בהיעדר הבנה של הנאשם את הסיכון במצבו, המליץ שירות המבחן על ענישה קונקרטיה ומוחשית אשר תדגיש לו את גבולות החוק וחומרת העבירות שביצע ותפחית סיכון לחברה.

לאחר שבדיון בפרשת העונש, עלתה שאלה אודות סתירה בין המידע שנמסר מגורמי הטיפול בשב"ס לאמור בתסקיר, אודות רצונו של הנאשם בהליך טיפולי, נתבקש שירות המבחן לערוך תסקיר משלים אשר יעמוד על סתירה זו.

בתסקיר זה, דווח כי על אף שהנאשם השתלב במסגרת מעצרו בקבוצה ראשונית ל"שינוי דפוסים" והוא מתמיד בהגעתו לקבוצה ומתפקד באופן תקין במעצרו, הרי שמדובר בקבוצה ראשונית אשר אינה תואמת את צרכיו הטיפוליים.

לכן, לנוכח עמדותיו והתייחסותו לעבירות ובהיעדר תובנה ביחס לדפוסיו ההתמכרותיים והמרמתיים, חזר שירות המבחן על עמדתו לפיה נדרשת ענישה קונקרטיה ומוחשית אשר תדגיש לו את גבולות החוק וחומרת העבירות שביצע ותפחית את הסיכון לחברה, כאשר יוכל להשתלב בהליכים טיפוליים בהתאם לנהלי שב"ס בין כותלי בית הכלא.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם פגע בזכות הקניין של המתלוננים ובערכים חברתיים נוספים. לשיטתה, יש לקבוע מתחם עונשי **נפרד לכל אישום**, נוכח העובדה כי מדובר במתלוננים, מועדים ומקומות שונים, ולהעמידו בהתאם לפסיקה שהגישה בין **9 ל-20 חודשים**.

המאשימה ציינה כי תסקיר שירות המבחן שהתקבל הוא שלילי, ולפיו הנאשם מודה באופן פורמאלי בלבד בעבירות ומבטא עמדות קורבניות.

עברו הפלילי של הנאשם כולל 3 הרשעות בעבירות אלימות ורכוש אשר בגינן ריצה מאסרים בפועל. לפיכך, לנוכח מעשיו החמורים וריבויים, עברו הפלילי והתסקיר השלילי, ביקשה המאשימה למקם את הנאשם בחלק האמצעי של המתחם **ולהשית עליו מאסר בפועל של 7 שנות מאסר, מאסר על תנאי, התחייבות, קנס ופיצוי משמעותי למתלוננים.**

הסנגור טען מנגד, כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי ואת העדתם של 32 עדי התביעה. חלק מכלי הרכב הוחזרו לבעליהם, חלק מהסכומים שולמו למתלוננים, ומדובר במסכת אירועים אחת שהתבצעה על פני מספר חודשים בודדים, כאשר סעיפי האישום לא כוללים נסיבות מחמירות ויש לקבוע מתחם עונש אחד ביחס לכל האישומים.

על אף שהחקירה לגבי חלק מהאישומים לא הייתה מיטבית, הנאשם נטל אחריות על מכלול האירועים.

בניתוק כלי הרכב שהוחזרו לבעליהם, ניתן לומר כי הסכום שניטל עומד על סך של 38,500 ₪, יחד עם נאשמת אחרת. העבירות שנותרו לאחר תיקון כתב האישום, הן עבירות עוון, עבירת הגניבה נמחקה, ולכן לא מדובר בעבירת רכוש קלאסיות ויש לקבוע את המתחם בהתאם להיקף הסכומים והמירמה.

ביחס לתסקיר, הסנגור טען כי ממסמכי שב"ס שהוגשו, עולה כי הנאשם נמצא במגמה חיובית מאוד באופן יחסי, משמש כאסיר עבודה ומשולב בקבוצות חינוך ובעל מוטיבציה להשתלב, ללא בעיות משמעת.

שירות המבחן נקט עמדה מתחילת ההליך, ולא ציין אפילו אם הוצע לנאשם הליך טיפולי, ובאופן לא ראוי התייחס גם לתסקיר שנערך בעניינו של הנאשם במסגרת תיק אחר.

הסנגור עמד על נסיבות החיים הקשות של הנאשם, אשר נולד למשפחה בעייתית ומורכבת, אביו ריצה מאסרים, והוא חווה אלימות מצד הוריו בתא המשפחתי בהיותו קטין.

הסנגור טען כי הפסיקה שהמאשימה הגישה עסקה בעבירות מירמה חמורות בהיקף של מאות אלפי שקלים, ולכן אינן רלוונטיות לעניינו, והפנה לפסיקה מתאימה למקרה דנן. בעניינו, לא ידוע האם הכסף לא הושב למתלוננים באמצעות חברות הביטוח ולא הוגשו תסקירי נפגעי עבירה, והמאשימה לא ראתה לנכון להביא איש מהמתלוננים לעדות.

הנאשם עמד בקשר עם מספר מתלוננים ואף הציע פתרונות והייתה לו כוונה לשלם את הסכומים שלא שולמו, אך הוא נעצר לצורך ביצוע עבודות שירות שהופסקו בתיק אחר ולכן לא הייתה לו יכולת כלכלית לשלם את התשלומים.

לשיטת הסנגור, עברו הפלילי של הנאשם אינו רלוונטי לקביעת מיקומו במתחם העונש, שכן אין מדובר בעבירות רכוש, אלא בעבירות ישנות שנידונו בבית המשפט לנוער והן אינן עבירת רכוש.

לבסוף, הסנגור ביקש לקבוע מתחם הנע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל, ולמקם את הנאשם בחלקו המרכזי תחתון של המתחם ולהטיל עליו עונש שלא יעלה על 12 חודשי מאסר בפועל.

ביום 30.10.23 התקיים דיון נוסף בו השלימו הצדדים את טיעוניהם לעונש.

ב"כ המאשימה עמדה על עמדתה העונשית.

הסנגור ביקש לעדכן בדבריו, כי הנאשם עצור למעלה משנה.

הוא הגיש מסמכים רפואיים המלמדים שאביו של הנאשם אובחן כחולה במחלה ממארת, וטען שהדבר משפיע מאוד על מצבו של הנאשם, במיוחד לנוכח אי יכולתו לסייע לאביו, מפאת מעצרו.

עוד הוגשו דו"ח תפקודי ומכתב מחלקת חינוך, שיקום וטיפול בשירות בתי הסוהר מהם עולה שהנאשם משתתף בתוכניות טיפוליות שונות במסגרת מעצרו, מגלה מוטיבציה לשילוב וללא בעיות משמעת. כן הוגשה תעודה המעידה שהנאשם סיים קורס בנושא צבע במכללת "עתיד".

הסנגור קבל על תסקיר שירות המבחן, אשר לשיטתו התעלם מבקשת הנאשם לטיפול ולא סיפק לו טיפול מתאים לו. הוא עמד על מצבו הקשה של הנאשם, אשר אין לו גורמי תמיכה, למעט בת זוגו שנכחה בדיונים. הוא ציין כי אין ביכולתו לרכוש מוצרים ב"קנטינה", שכן גם משאב זה מעוקל לנוכח חובותיו, אך לצד זאת, הוא עושה כל שביכולתו במסגרת שהייתו מאחורי סורג ובריח והוא נכון להשתתף במסגרת שיקום האסיר.

הנאשם בדברו האחרון אמר שמראשית ההליך הפלילי נגדו שיתף פעולה עם רשויות החוק. הוא אמר שהוא לוקח אחריות על מעשיו, הודה שעשה "טעות חמורה ומרה" ואמר שהוא מבין שעליו לשלם על כך. הנאשם אמר שעשה טיפול משמעותי בכלא, התחנן לטיפולים, אך שירות המבחן אמר לו שאין לו מה להציע לו. הוא אמר שהוא מוכן לשלם למתלוננים כל שקל, עד הגרוש האחרון, ואמר שהוא רוצה להתחנן עם בת זוגו.

הוא סיפר שאביו חולה מאוד והוא, הבכור במשפחה, לא יכול לטפל בו לנוכח מעצרו. עוד מסר שהפסיד את זכויותיו בבית שבו גר, הפסיד מקומות עבודה וכמעט שהפסיד גם את בת זוגו.

הנאשם ביקש להתחשב במצבו, הוא הביע נכונות להשתתף בכל תוכנית טיפולית ברשות לשיקום האסיר כדי שיוכל להתקדם בחייו ושב וביקש סליחה על מעשיו.

דיון והכרעה

עבירות המרמה נועדו להגן על הערכים החברתיים של שמירה על זכות הקניין, על יחסי מסחר הוגנים והיכולת לקיים עסקים בהגינות ותוך מתן אמון.

האשם הורשע בעבירות של קבלת דבר במרמה ועבירות נוספות שנלוו להן, כחלק מפרשייה עבריינית אחת, כפי שעולה מכתב האישום.

כל אחד מן האישומים המפורטים בכתב האישום המתוקן הוא חלק מאותה תוכנית עבריינית, כפי שעולה גם בחלק הכללי של כתב האישום וגם בפתח לכל אחד ואחד מהאישומים. על אף שלעבירות נפלו קורבנות שונים, הרי שמדובר בתוכנית אחת שאותה הנאשם הוציא לפועל בכל אחד מהאישומים ולכן, למכלול האישומים ייקבע מתחם עונשי אחד,

אשר יהלום את החזרה על העבירות פעם אחר פעם.

כתב האישום המתוקן מלמד כי תוכניתו של הנאשם היא תוכנית זדונית שהנאשם יזם ותכנן מראש, תוך ניצול והערמה על מתלוננים שונים. הנאשם פעל בשיטתיות ופעם אחר פעם הציג בפני המתלוננים השונים מצגים לפיהם התשלום מועבר להם, הן במתן המחאות לא לו, הן בהמחאות שלא כובדו והן בדרך של הצגת מצג כזב אודות העברות בנקאיות מחשבונה של שותפתו לעבירות.

הנאשם פעל בתחכום, תוך הצגת מצג בפני המתלוננים, לפיו הוא עורך איתם זיכרון דברים כמקובל וקובע איתם תנאי תשלום מראש, אך בפועל הערים עליהם ורימה אותם, תוך שהוא מותיר אותם ללא רכבם וללא התשלום אשר עליו סוכם.

לשם השלמת תוכניתו, הנאשם חבר לשותפה נוספת, ויחד איתה, הערים על חלק מהמתלוננים, אך יודגש כי הנאשם הוא הדומיננטי מבין השניים בביצוע העבירות. הוא החל לפעול לבדו כיוזם התוכנית העבריינית, המתכנן והמוציא לפועל, ורק לאחר תקופה וביצוע מספר עבירות, השותפה הנוספת חברה אליו.

הנאשם חזר על מעשיו 9 פעמים, כל פעם לאחר שאיתר את המתלוננים שביקשו למכור את רכביהם והוא שב והערים על אזרחים תמי לב, ופגע בקניינם. הנאשם הבין את מעשיו וחומרם, ויכול היה לחדול מהם, אך הוא בחר להמשיך ולבצע אותם.

יש לזכור שהמתלוננים שנפלו קורבן למעשיו המכוערים של הנאשם, נפגעו לא רק בפן הכלכלי, אלא גם בפן של הביטחון האישי ויכולתם לשוב ולתת אמון באחרים.

עבירות המרמה רבות ושכיחות, אך קיים טווח רחב שלהן, החל מעבירות שהפגיעה בהן קלה וכלה בעבירות שהפגיעה בהן רחבת היקף והרסנית. בענייננו, אין חולק שהנזק הכספי שהנאשם גרם הוא לפחות בסכום של 38,500 ₪, כפי שציין הסנגור, והוא נמדד במדדים נוספים שצוינו כאן, מעבר לגובה הסכום. מכאן, שמדובר בפגיעה משמעותית בערך המוגן, אם כי לא בחלקה הגבוה.

עיון בפסיקה אשר דנה בעבירות דומות, כולל בזו שהגישו הצדדים, התחשבות בערכים שנפגעו ובנסיבות ביצוע העבירות כאן - כל אלה מובילים למסקנה **שמתחם העונש ההולם את המעשים נע בין 18 ל-50 חודשי מאסר לריצוי בפועל, נוסף לעונשים נלווים.**

העונש המתאים

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ובכך נטל אחריות על מעשיו, חסך את הצורך בניהול הליך הוכחות ושיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק, וזאת - לזכותו.

אין ספק שלנסיבות חייו הקשות של הנאשם, ילדותו במשפחה מורכבת ובמסגרות חוץ ביתיות, שהובילו לחבירתו לחברה שולית וביצוע עבירות כבר בגיל הנעורים, יש השפעה על ביצוע מעשי העבירות כאן.

כפי שמלמדים המסמכים שהגיש הסנגור, על הנאשם רובצים חובות כספיים ומתנהלים נגדו הליכים ברשות האכיפה

והגבייה, ומוכן שעונש מאסר יקשה על פרנסתו ויכולתו להתגבר על החובות. בנוסף, גם אביו החולה יפגע כתוצאה מכך שהנאשם לא יוכל לסייע בטיפול בו בעת מאסרו.

הנאשם עצור מאז חודש יולי 2022, ושירות בתי הסוהר מדווח על התנהגותו התקינה במעצר, על שילובו במערך העבודה והשתתפותו בתוכניות שיקום שונות, וגם בכך התחשבתו, במניין השיקולים.

מנגד, לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל הרשעה משנת 2020 בעבירה של חבלה חמורה בגינה ריצה עונש מאסר, הרשעה בבית דין צבאי בגין העדר מן השרות והרשעה מבית משפט לנוער בשנת 2009 בעבירות של גניבה, תקיפה, איומים ושימוש ברכב ללא רשות, אשר גם בגין ריצה עונש מאסר.

ביצוע העבירות כאן, זמן לא רב לאחר הרשעתו האחרונה, מלמד שההליכים הפליליים שהתנהלו נגדו והעונשים שריצה, לא הרתיעו את הנאשם והוא שב לסורו ופגע בציבור. אמנם הרשעותיו לא היו בעבירת מרמה, אך גם הן עבירות שפגעו בציבור.

עברו הפלילי של הנאשם, לצד העבירות שבהן הורשע בהליך זה, מלמד שלפני אדם שלא בוחל, פעם אחר פעם בפגיעה באזרחים תמימים, לתועלתו האישית ולצורך השגת מטרותיו.

שירות המבחן צייר תמונה עגומה ביחס לאפשרות שהנאשם הפנים את חומרת מעשיו והשפעתם על אלה שנפלו לו קרבן. עלה מתסקיר שירות המבחן כי הנאשם מטשטש את חומרת המעשים, מבטא עמדה קורבנית, שולל את תכנון העבירות ולא מגלה הבנה ביחס לסיכון במצבו והוא שלל כל נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרויות ועבירות המרמה.

יודגש, כי גם לאחר שהתבקש לבחון את דיווחי שירות בתי הסוהר אודות השתתפות הנאשם בתוכניות שונות במסגרתו, עמד שירות המבחן במסקנתו לפיה נדרשת בעניינו ענישה קונקרטיה ומוחשית אשר תדגיש לו את גבולות החוק וחומרת העבירות שביצע ותפחית את הסיכון לחברה.

אשר למאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירות, על אף דברי סגורו לפיהם הנאשם ניסה ליצור קשר עם קורבנותיו ולפצות על מעשיו, המאשימה הבהירה כי רק שלושה מתוך הכלי הרכב הוחזרו לבעליהם.

מאידך, מסמכי שירות בתי הסוהר שהוגשו בדיון האחרון מלמדים שהנאשם מעוניין לעבור הליך טיפולי במסגרת זו, והוא אף השתתף במספר תוכניות ומבקש להמשיך ולהיתרם מתוכניות דומות.

נכונות זו של הנאשם להשתתף בתוכניות מסוג זה, לצד קבלת האחריות וההודאה בביצוע העבירות, מלמדות שהנאשם מבקש לו עתיד טוב יותר, והוא מוכן להשקיע בכך מאמצים.

לצד זאת, לא ניתן להתעלם מהערכתו של שירות המבחן לפיה השתתפות הנאשם בתוכניות הטיפול במסגרת שירות בתי הסוהר, לא מהווה שיקום במצבו, ולכן עדיין לא ניתן לומר כי הנאשם עבר תהליך שיקום של ממש אשר מצדיק סטייה משמעותית ממתחם העונש ההולם, אך יש להתחשב בכך, במסגרת מתחם העונש ההולם ולהקל במשהו מעונשו של הנאשם.

סוף דבר

נוכח כל האמור לעיל, לאחר שנתתי דעתי לשיקולי הענישה הנדרשים ולכל האמור כאן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. עשרים ושבעה (27) חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו.
2. שישה (6) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה, אלא אם יעבור תוך שלוש (3) שנים מיום שחרורו ממאסרו על כל אחת מהעבירות בהם הורשע בהליך זה.
3. קנס בסך ₪ 10,000 או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.1.2025.
4. המאשימה תגיש עד ליום 1.1.24 טבלה בה תפרט מהו הנזק שנגרם לכל אחד מהמתלוננים המוזכרים בכתב האישום וגזר דין משלים ביחס לפיצוי- יינתן בהתאם ובהמשך.
5. מוצגים, ככל שקיימים בתיק - יחולטו או יושמדו וזאת על פי שיקול דעתו של רשם המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח חשוון תשפ"ד, 12 נובמבר 2023, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.